

Hattnålsskyddets första

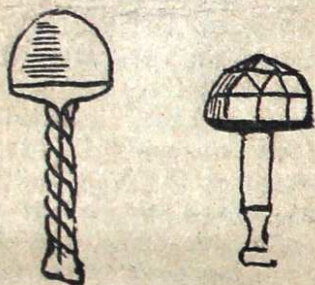
21/1 dag. J. D.

En framgångsrik reform.

Nu tycks ändå norra spårvägsbolagets förkättrade chef ha hittat på någonting, som inte ens hans ettrigaste motståndare borde kunna annat än berömma. I måndags började kriget mot hattnålsfaran, och resultatet blef öfver förväntan.

Hvem skulle tro det? Allt prat och skrifveri och alla protester ha ju hittills strandat mot damernas nonchalans. Att gå till en affär och köpa hattnålsskyddare var synbarligen för besvärligt. Man tycker ju, att dessa små enkla tingestar kunde sålts samtidigt med hvarje hattnål, men på den inventiösa idén kommo icke affärerna och ingen annan heller.

A la bonheur, tänkte direktör Walden, vill icke berget gå till Muhammed, så går Muhammed till berget. Och så bar det sig, att spårvagnskonduktörerna i går samtidigt med biljettförsäljningen tillade den betydelsefulla frågan till de kvinnliga passagerarne:

Hattnålsskyddarnas utseende.

— Behagas det en hattnålsskyddare?

Ja, det gjorde det. De gingo åt som snö för solsken. Vid hvarje kontrollstation voro kontrollörerna försedda med ett större lager. Konduktörerna fingo fem stycken i taget, och när det voro åtgångna, var det att förse sig på nytt vid nästa depot. Vid Norrmalmstorg stod dessutom en kontrollör och sålde på gatan. Och, mirabile dictu, damerna sågos själfmant gå och fråga efter hattnålsskyddare hos denne dignitär.

Konduktörerna voro icke missbelättna med reformen. Damerna hade i allmänhet icke tagit illa upp deras diskreta fråga.

— Dom har varit lika belättna som vi! sade flere af konduktörerna.

På Nya spårvägsaktiebolagets kontor var man gladt öfverraskad öfver resultatet.

Kommers på Norrmalmstorg.

— Vi beställde af Nordiska Kompaniet tjugo gross, sade direktör Walden. Och redan på måndag förmiddag vid 10-tiden voro de slut.

Vi ringde genast på och beställde tjugo gross till, och de tyckas röna lika stark åtgång. Jag har bedt direktör Sachs att för all del skaffa ett tillräckligt lager, ty fortsätter det på det här viset, skola vi snart ha försett hvart enda fruntimmer i Stockholms stad med hattnålsskyddare.

Fyrtio gross — det är 5 760 stycken på en dag! Man får säga att resultatet är storartadt och lika hedrande för initiativtagaren, konduktörerna och damerna. Speciellt de senare böra ha en särskild eloge för det goda humör och den välvilja, hvarmed de upptagit den lilla frågan:

— Behagas det en hattnålsskyddare?

På detta enkla sätt kanske den hemska hattnålsfaran helt skall afvärjas.

Och Oscarsteaterns August Svensson behöfver icke sätta i verket sin hjältemodiga föresats att gå och knipa af spjuten med tång.